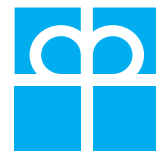

Diakonské STŘÍPKY

Občasník Diakonie ČCE - střediska v Brně

2/2017

Nová ředitelka Diakonie ČCE – střediska v Brně

Na začátku dubna na ředitelské židli brněnského střediska Diakonie proběhla změna. Do Prahy odešel Jan Soběslavský i se svým přerostlým fíkusem a přišla Lenka Svobodová se svými bílo-fialkovými kopretinami. Tedy velká změna už na první pohled. Honza Soběslavský se se čtenáři Střípků rozloučil v minulém čísle, je na místě, aby se v roli ředitelky představila Lenka Svobodová. V Diakonii není žádným nováčkem, za modř Diakonie Lenka bojuje už od roku 2013. Vinšujeme jí štěstí a hodně sil a nám zaměstnancům přejeme, aby vedla středisko fortelně, s nadějí i milosrdenstvím, přesně tak, jak nám říkají naše diakonské hodnoty.

Kdo je Lenka Svobodová? Po maturitě na gymnáziu navštěvovala Vyšší odbornou školu informačních a knihovnických služeb. Absolventská práce na téma Marketingová komunikace v neziskové organizaci již naznačovala směr, kterým by se v životě mohla ubírat. Nejdříve však ještě studovala na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně obor speciální pedagogika a učitelství německého jazyka. Studium si zpestřila pobytem v Magdeburku, kde se na vysoké škole věnovala speciální pedagogice. Krátce učila na základní škole, pracovala jako sociální pracovníce orgánu sociálně právní ochrany dětí. Jako členka evangelické církve měla blízko k Diakonii a není tedy divu, že v roce 2013

začala pracovat jako sociální pracovníce v Chráněném bydlení Ovečka, po nějaké době se stala jeho vedoucí. Když docházelo k organizačním změnám v brněnském středisku Diakonie, oslovil ji Jan Soběslavský, zda by se stala členkou správní rady a vzala si na starost projektové řízení a komunikaci s veřejností. V roli zástupce ředitele působila dva roky. Při odchodu Jana Soběslavského ji oslovila dozorčí rada střediska, zda by se o uvolněné místo ředitele ucházela.

Mezi cíle, které si pro svoji práci v krátkodobém horizontu stanovila, patří:

Změna vedení a struktury organizace spojená s její stabilizací, která je třeba s ohledem na velké množství změn, které probíhají v krátkém čase. Zlepšení materiálně technických podmínek v Letovicích – rekonstrukce interiéru a pořízení auta pro převoz 9 osob včetně klienta na invalidním vozíku.

Vytvoření strategického plánu a stanovení rozvojových priorit na další období.

Žije v Noslavi, je vdaná a má dvě děti. Pro rok 2017 si v Diakonii vylosovala heslo z Bible: „Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle.“ (1. list Janův 2, 10).

Lenka Svobodová jako nová ředitelka brněnského střediska Diakonie ve své nové kanceláři.

Letovice – celoroční kampaň na auto

Centrum denních služeb Letovice, Alšova 3, 679 61 Letovice
T: 739 244 873

V Diakonii Letovice pečujeme o dospělé lidi s mentálním a kombinovaným postižením tak, aby mohli dělat vše, co patří k normálnímu životu. Pracovat v domácnosti nebo na zahradě, jednat s úřady, chodit k lékaři, jezdit za zábavou a za kulturou, žít normální partnerský život.

Jestli se ptáte, jak to všechno mohou klienti dělat, tak odpověď je nasnadě. Naše asistentky pomáhají klientům v průběhu každého dne překonávat situace, které klienti sami nezvládají. Vyskolený a trpělivý pracovní tým je však jen jednou polovinou záležitosti, které je třeba pro zajištění péče. Tu druhou polovinu tvoří nezbytné materiální a finanční podmínky.

Většina z nás, které občas nanejvýš trápí migréna, pálení žáhy nebo voda v koleně, nejspíš nemáme ani představu o tom, jak bychom mohli fungovat, kdybychom se ocitli na vozíku. Ono to jde. Je to náročné jak pro samotného hendikepovaného člověka, tak pro jeho blízké, ale jde to. Pomoc je samozřejmě vítaná. Laskavá, chápající a dobře připravená pomoc je ovšem vzácná a k nezaplacení. Doslova pak k nezaplacení, pokud jde o auto, kterým by vozíčkáři mohli bez ztráty důstojnosti cestovat ať už za lékaři, na návštěvy, rehabilitační pobyty nebo jen tak - na výlety, ven, někam, kde ještě nebyli, za kulturou, za přírodou, za něčím, co je obohatí, rozveselí, pobaví, vytrhne z každodenní rutiny, doplní baterky.

V Letovicích takové auto potřebujeme. Ne, že bychom neměli žádné, což o to, jedno máme. Naše dodávka k přepravě osob s tělesným postižením je již „plnoletá“. Příští rok bude mít 20 let. S ohledem na bezpečnost a další urgentní opravy tohoto vozu, je jedinou možnou cestou pořízení jiného auta. Jen tak můžeme zajistit, aby se klienti dopravili, kam potřebují? Mělo by to být auto pro 8 či 9 lidí, s bezbariérovou úpravou. A nemusí být ani úplně nové, stačí zánovní, hlavně, aby dobře fungovalo. Oslovujeme firmy i nadace, píšeme žádosti, sháníme kontakty, pořádáme veřejnou sbírku i aukci uměleckých děl. Prostě normální poctivý fundraising. Věříme, že se nám podaří auto pořídit, doufáme, že to bude do konce tohoto roku.

Na první pohled je vidět, že v Letovicích potřebují vyměnit auto za něco novějšího.

Tak, a teď to hlavní sdělení pro vás: Přispívat nám na auto můžete, jak jen chcete. Kupte si třeba diakonské víno nebo keramiku, šperky či košíčky, které naši klienti v Letovicích i ostatních službách vyrábějí. Zúčastněte se koncem listopadu Bienále pro Diakonii a taky tam s sebou přiveďte spoustu bohatých velkorysých přátel nebo prostě jednoduše pošlete peníze na náš účet. Věříme, že chcete pomáhat, protože jinak byste určitě nedočtli až sem. To dá rozum. Děkujeme!

Bienále

Koncem listopadu se Blahoslavův dům v Brně v průběhu čtyř dnů postupně zaplní uměleckými díly, vůní kávy, bukety vín a hudbou od jazzu po cimbál. Brněnské středisko Diakonie zde bude pořádat své šesté Bienále pro diakonii, včetně dobročinné aukce uměleckých děl. Jednou z osobností, která svým uměním podporuje diakonii již dlouhá léta, je paní Dorota Zlatohlávková (1952). Požádali jsme ji, aby nám o sobě a o svém malířství něco prozradila.

Ví se o Vás, že jste začala malovat až ve třiceti letech. Co bylo tím impulsem, který Vás k této tvorbě posunul? Co se v člověku stane, že začne malovat obrazy?

Malovala jsem, vlastně spíš jen kreslila už jako malé dítě. Můj tatínek byl výborný kreslíř, kreslil nám dětem, hlavně koně uměl krásně. Obdivovala jsem ho a snažila jsem se být také tak „dokonalá“... Doma jsme měli hodně obrazů. Kopirovala jsem je. Když jsem si asi v deseti letech myslela, že se mi jedna kopie podařila, pochlubila jsem se mamince. Místo pochvaly, mi řekla, že je to sice celkem dobrý, ale není to můj nápad. Zahodila jsem pastelky a tím mé „malování“ skončilo. Asi ve třiceti po návštěvě výstavy gotického umění na Hluboké, mě jeden blízký člověk vyzval, abych zkusila namalovat Ukřížování... Docela se to povedlo... byl to pastel. Za krátký čas jsem viděla film „Jesus Christ Superstar“. To byl asi ten hlavní impuls. Vznikaly neumělé pokusy o zachycení tajemství, prchajících okamžiků... První věci byly realistické, silně ovlivněné gotikou, jak téma, tak i barevnost. Ta mne fascinovala. V roce 1988 jsem měla možnost vidět výstavu Mikuláše Medka v Roudnici, byl to rozhodující zážitek, tam se pro mne spojilo okouzlení gotikou, barvou a úžas z hloubky a intenzity, možná právě i z tajemství... Nemohla jsem jinak, než se pokusit, pokouším se do dnes, zachytit to neuchopitelné abstrakci.

Vaše obrazy jsou většinou poměrně velkého formátu.

S abstraktní tvorbou je u mne spojen i formát, toužila jsem se vyjadřovat v maximálních rozměrech, ne vždy jsem však měla tak vhodný prostor, aby tam tak velká plátna obstála.

Pamatujete si na své první velké plátno? Prodala jste ho nebo jste si ho nechala?

Pamatuji si všechny své obrazy, postupně se prodávaly, jen ten úplně první abstraktní, není moc veliký, nikdy neprodám. Je pro mne důležitý, našla jsem odvahu, vybojovala jsem sama pro sebe cestu, jak vyjádřit to, co neumím vyjádřit slovy...

Malovala jste někdy obraz doslova na zakázku?

Obrazy na zakázku jsem malovala několikrát, nebylo však zadané téma, ale místo. Jedna zakázka byla např. pro dostavbu hotelu Olympik v Praze. Zadavatel byl architekt, jednalo se o čtyři obří plátna.

Vaše obrazy mi připomínají lyrické básně, často i melancholické. Nejprve si je prohlížím a vnímám, co ve mně vyvolávají. Potom si přečtu jejich název. Někdy mě překvapí, že jméno obrazu je o dost temnější než pocit, který ve mně obraz vzbudil. Jaké jsou Vaše zdroje inspirace? V jakém rozpoložení se nejčastěji zvedáte ze židle a chápete se štětce? Zdroj inspirace – myslím, že je stále stejný. Kdybych uměla mluvit, stála bych možná na kazatelně. Pokouším na plátnech beze slov o totéž.

Otázka tak trochu na techniku. V jednom článku o Vás z roku 2009 jsem se dočetla, že malujete docela obyčejnými štětci, a že štětec z veverčích ocásků může stát i několik tisíc. Je opravdu tak velký rozdíl mezi tím malovat štětcem z papírnictví a štětcem za tisíce?

Nevím, jaký je rozdíl mezi levnými a drahými štětci, co se výsledku týče... Nemám žádné odborné vzdělání, tudíž nemám ani tyto zkušenosti. Abych dosáhla vytoženého výsledku, volím různé „cesty“...

Máte mezi malíři nějaký celoživotní nebo dlouhodobý vzor? Máte nebo chtěla byste od něj – od nich mít na své zdi obraz?

Jak jsem se již zmínila, velmi mne ovlivnil Mikuláš Medek. Později přibyly další vzory, např. Antoni Tapies, Oldřich Tichý... Jeden Obraz od Tichého již řadu let mám a raduji se z něj.

Existuje nějaké místo, kam byste svůj obraz ráda pověsila?

Nikdy jsem o tom takto nepřemýšlela. Sice po řadě let jsem se již naučila

obrazy vystavovat, jsem plachý člověk a stále si nejsem jistá, zda mé pokusy o vyjádření neuchopitelného jsou čitelné i pro druhé...

Nyní vystavujete v evangelickém kostele v Nosislavi. Co Vás do Nosislavi přivedlo?

Znám se již několik let s Ondřejem Mackem, který je tam farářem.

Kdybch byla vystavující malířka, vmísila bych se utajeně mezi návštěvníky a bedlivě poslouchala, co o mých plátnech říkají – co si myslí, jestli se jim líbí, jestli by je chtěli mít doma. Jak to máte Vy?

Ne vždy mám tu možnost, poslouchat, co si lidé o mých obrazech povídají, když ano, využiji toho a jsem vždy a znovu odměňována zájmem. I nepochopení a nesouhlas mne obohacuje.

Vzpomenete si na odezvu, která Vás něčím mimořádně překvapila?

Odezva – nejsilnější zážitek jsem měla pochopitelně při své první výstavě v Praze v říjnu 1989. Dotazy novinářů, články v novinách... První konfrontace mého nitra s veřejností. Později velká výstava v Německu.

Co Vás kromě nosislavské výstavy čeká v nejbližší době? Kde se lze s Vašimi plátny potkat?

Možná v listopadu v Brně budu mít výstavu v rámci VI. Bienále pro Diakonii.

Na Bienále pro Diakonii dáváte své obrazy od začátku. Stále Vám tento druh podpory sociální práce dává smysl?

Nemám nic jiného, co bych mohla druhým poskytnout...

Paní Dorotě Zlatohlávkové děkujeme za čas, který nám věnovala a především za podporu a přejeme ji vše dobré v životě i v další tvorbě!

*Obraz VIDĚL JSEM
NA NEBI KŘÍDLA
ANDĚLA,
věnovaný Dorotou
Zlatohlávkovou
do Bienále pro diakonii
bude jedním
z dražených
uměleckých děl.*

Z dobročinného bazaru v Alfa pasáži

Centrum denních služeb Brno, Hrnčířská 27, 602 00 Brno;

Tel.: 541 248 401

Chráněné bydlení Nosislav je služba, která je otevřená veřejnosti a společně představte si květnové nedělní dopoledne v centru Brna. Alfa pasáž plná lidí bzučící hovorů nakupujících i prodejců, stolky se prohýbají pod nejpesnější směsicí zboží – stará elpíčka, nádobí, přednošené oblečení, vařečky, hrnky, polštáře, magnetofony, spotřebiče – čím starší, tím lépe. Vůně mnohokrát čtených knih. A mezi tou směsicí veteše a pokladů také několik stánků představujících vyšší poslání než jen „pouhý kšeft“.

14. května se v Alfa pasáži konal Velký dobročinný bazar, na který jsme dostali pozvání. Moc jsme netušili, co od bazaru očekávat, ale zkusit se prý má všechno – zvláště, pokud je to takřka zadarmo. Tedy pozvání jsme přijali a v neděli rozložili stánek mezi několika dalšími neziskovkami. Mýdla, svíčky, náušnice, košíčky, ale především užitečné informace si od nás zákazníci odnášeli. Člověk nikdy neví.

Co jsme si odnesli my? „Vedle pár stovek do veřejné sbírky to byly určité zkušenosti. Takovýto formát akce pro nás není úplně ideální, lidé moc nevěděli, že nákupem zboží na tomhle bazaru vlastně pomáhají potřebným.

Ale třeba se organizátorům podaří mouchy vychytat a dobročinný bazar v Alfa pasáži si získá na popularitě a vyprofiluje se jako akce, kam mohou lidé přijít, aby si odnesli něco užitečného nebo hezkého, a přitom pomohli dobrým věcem.“ Řekla Hanka Prchalová, která za brněnskou Diakonii akci připravila a se svou dcerkou Nikolou zboží na bazaru prodávala a informace předávala.

Dobrovolnice Nikolka pomáhala prodávat na dobročinném bazaru v Alfa pasáži.

Jak to vidí naši klienti

Chráněné bydlení Ovečka, Hrnčířská 27, 602 00 Brno;

Tel.: 730 162 177

Medailonek Jitky Navrátilové, naší sociální pracovnice, jsme otiskli v minulém vydání Strípků. Náplní její práce je přímá péče o klienty a klientky Chráněného bydlení Ovečka v Brně, tedy mimo jiné i povídání si o tom, co klienty trápí, co je těší a vůbec tak o všem. Nyní přinášíme čtenářům malé nahlédnutí do života našich klientů v krátkém rozhovoru s Hankou (36 let).

Jak se Vám dnes daří, Hani?

Po psychické stránce dobře.

Tady v Ovečce žijete přibližně jeden a půl roku. Je to Vaše současné bydliště. Ale kde je pro Vás ten skutečný domov?

Nejvíce doma jsem u mé maminky v Šošůvkách. Ale i tady se cítím jako doma.

Kdybyste mohla žít kdekoliv na světě, kde by to bylo?

V Itálii. Není to moc daleko od České republiky a láká mě tam moře.

Tady v Ovečce s Vámi bydlí i další klienti. Jak se Vám spolu žije?

Vycházíme spolu velmi dobře, tady na bytě si vzájemně hodně pomáháme. A společně se jednou týdně setkáváme s paní farářkou.

Hanko, už víte, kde se usadíte, až Vám skončí pobyt zde v Chráněném bydlení?

Nevím ještě, kde budu bydlet. Bude pro mě těžké odsud odejít.

Co Vám teď dělá největší starosti?

Nemám teď práci a opravdu mám strach, že zůstanu na ulici bez domova.

A kdy se cítíte šťastná?

Když se setkávám s maminkou, třeba u kávy.

Co byste vzkázala novým lidem, kteří přijdou bydlet do Ovečky?

Že mají počítat se společným tvořením v dílničce – zkusíme vyrábět mýdla nebo svíčky, a že se tu i pravidelně společně vaří. Taky že byt je útulný a že se jim tu určitě bude líbit. Všem to doporučuji.

Hanko, chtěla byste na závěr něco vzkázat ostatním lidem z Diakonie? Komukoliv?

Chtěla bych poděkovat, že tady můžu bydlet.

A já děkuju Vám, že jste nám dala kousek sebe!

Noc kostelů 9. 6. 2017 v Nosislavi

Vinohradská 486, 691 64 Nosislav; Tel.: 737 218 420

Do kostelů často vstupujeme jako do historických prostor, a to s jistou zvědavostí, co tam uvidíme. Jestliže nejsme jen sběrači fotografií míst, která jsme navštívili, na chvíli se zastavíme, posedíme, pomlčíme. Mnohdy pak vnímáme zvláštní atmosféru, která někoho naplňuje vznešeností, jiného možná uvádí do rozpaků. Kostel není obyčejná stavba jako obytný dům, obchod nebo továrna. V noci se pak tato neobyčejnost a tajemnost ještě násobí. A v Noci kostelů je navíc na mnoha místech dovoleno i to, co se běžně nesmí – vyšplhat do věže, osahat zvony, prozkoumat hodinový stroj zevnitř, prošmejdít sakristii.

Další

- ▶ 9. června Noc kostelů 2017 - Diakonie ČCE – středisko v Brně se bude prezentovat v kostelích Jana Amose Komenského (Červený kostel) a Blahoslavův dům v Brně a v evangelickém kostele v Nosislavi.
- ▶ 24. – 30. července – Festival 3+1 Letovice 2017 – prezentace Letovické Diakonie v rámci festivalových akcí
- ▶ 26. – 27. září – Brněnské dny pro zdraví – Brněnské středisko Diakonie jako kontaktní místo České Alzheimerovy společnosti nabídne testování paměti a workshop „Jak komunikovat s osobou s demencí“
- ▶ 23. – 26. listopadu – Bienále pro Diakonii v Blahoslavově domě v Brně. Akce na podporu Letovické Diakonie – sbírka na bezbarierové auto. Aukce uměleckých děl, šachy, ochutnávka a prodej vín, kávový bar a neotřelá hudební zážitky.

Diakonie ČCE – Středisko v Brně bude na Noc kostelů prezentovat svoji činnost v Evangelickém kostele v Nosislavi, v Blahoslavově domě na Lidické ulici a v kostele Jana Amose Komenského (Červený kostel) na Husově ulici v Brně.

Návštěvníci nosislavského kostela si budou kromě spirituálního zážitku moci odnést i půvabné výrobky od našich klientů. Šperky, košíčky, ručně vyráběná mýdla a dekorace – to jsou předměty, které nám pomáhají získávat peníze na důležité věci, jako je třeba velké bezbarierové auto pro postižené klienty naší pobočky v Letovicích.

Občasník Diakonské střípky vydává
Diakonie ČCE – středisko v Brně, Hrnčířská 27, 602 00 Brno
Tel.: 549 242 279
e-mail: brno@diakonie.cz
číslo účtu: 1344426309/0800
web: www.brno.diakonie.cz
FB:
www.facebook.com/DiakonieCCEstrediskovBrne/
www.facebook.com/letovickadiakonie/
www.facebook.com/DiakonieNosislav/
Toto číslo vyšlo 2. 6. 2017